

ਰੂਹਾਨੀਅਤ, 3

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਓ ਅਸਲ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀਆਂ ਕਈ ਖੂਬੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

5. ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਆ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 5: 13-16)। ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿਚ ਦੁਆ ਖੁੰਜੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਦੁਆ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰੋ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5: 17)। ਦੁਆ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੁਆ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ... ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ... ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖੁਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੁਆ ਕਰਨਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸਮਝ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੁਆ ਕਰਨਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਸੀਮ ਸ਼ਕਤੀ ਤਕ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਦੁਆ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

6. ਇਹ ਖੁਦਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਤੋਂ ਭਾਵ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3: 1-4)। ਮਸੀਹੀਅਤ ‘‘ਖੁਦਾ’’ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਖੁਦਾ ਦਾ ਭੈਅ ਯੋਗ ਸੰਪੂਰਣ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ‘‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਭੈਅ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ’’ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4: 7; ਹੋਜ)। ਸਾਡੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਕ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣਾ ਹੈ: ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ’’ (1 ਪਤਰਸ 1: 15, 16)। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 1)। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ ਘਾਤਕ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ, ਰੋਜ਼ ਧਿਆਨ ਲਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਿਹਾ ਮਤਲਬ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦਿਓ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਬਣਾਓ। ਦਿਨ ਭਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਓ। ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਕੱਢ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਮਾੜੀ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਕਰੋ, ਦਿਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦਿਨ ਭਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ।

7. ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ। ‘‘ਤੁਹਾਡਾ ਉਹੋ ਸੁਭਾਅ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵੀ ਸੀ’’ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2: 5-8)। ‘‘ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਅਣਕੱਜੇ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤੇਜ ਦਾ ਮੰਨੇ ਸੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੇਜ ਤੋਂ ਤੇਜ ਤੀਕ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ’’ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3: 18)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ ਹਾਂ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 17)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਿਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਪ ਹੈ, ਵਧਦੇ ਹਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 15)। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਅਤ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਪੱਕਾ ਜਾਣੋ- ਨਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ! ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ

ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਗੈਰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ।’’

8. ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਭਲਾ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:5), ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਲਾਏ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 8:14), ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:18)। ਸਾਡਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:6; **KJV**)। ਪਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦਾ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਾਉਣਾ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

9. ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਦੇਹ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ (ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ) ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਇਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਭ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਜਮਾਤ ਟਿਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਦੇਹ ਨਾਲੋਂ ਕੱਟਿਆ ਹੱਥ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ। ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਚੱਲਣਾ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਚੱਲਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨਿੱਜੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵੀ ਹੈ। ਇਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਾਂਅ, ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਸੰਘਬੱਧ (ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ) ਹੈ।

10. ਇਹ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਰੁਟੀਨ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਦੋਸਤੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਭਰ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰੋ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੋਵੇਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਮਰਪਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ! ਅਨਪੜ੍ਹ, ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ! ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਵਜੂਦ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿਚ ਹੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ! ‘‘ਤਿਆਰ’’ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ‘‘ਤਿਆਰ ਹੋਣ’’ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੈਦਾ ਕਿਉਂ ਹੋਏ।

11. ਇਹ ਤਾੜਨਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ! ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:5-11)। ਚੰਗੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੁਰਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਰਮ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਖਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਕੋਈ ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਧਣਾ ਹੈ।

12. ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਤੱਕੜੀ ਹੈ!